

услови за промену устава, то води и лакшем мењању устава: како његових измена и допуна, тако и доношења сасвим новог устава. Већина устава предвиђа начин своје промене па се одредбе о уставној ревизији налазе у самом уставу. Иако већина устава предвиђа поступак своје ревизије, ретки су они који се изричито изјашњавају и предвиђају разлику између делимичне и потпуне ревизије. Ту је особен Устав Швајцарске Конфедерације од 1874. који је предвиђао тежи поступак за доношење устава односно лакши када је у питању само његова измена и допуна. По Уставу Швајцарске Конфедерације од 1874. се разликује потпуна од делимичне ревизије, За потпуну ревизију по члану 120. Устава, право подношења захтева за промену устава има 50.000 бирача и тај захтев се износи пред бирачко тело на гласање да би се оно изјаснило око тога да ли ће се или не приступити ревизији устава. О приступању потпуној ревизији устава бирачи се претходно изјашњавају и онда када између домова Федералне скупштине постоји неслагање о ревизији. Ако је одговор бирача потврдан, Скупштина се распушта и новоизабрани домови припремају предлог новог устава који се после усвајања у Скупштини износи на референдум. Одлука бирачког тела (већине гласалих у већини, кантона) је коначна. Када је у питању делимична ревизија устава, по члану 121. Устава, право иницијативе има, осим Скупштине и 5.000 бирача. Овај захтев они подnose било у општим изразима (тако да тек треба формулисати уставне одредбе чије се усвајање предлаже) било у облику редигованог текста. У првом случају ако Скупштина одобри захтев, израдиће предлог ревизије и изнеће га пред бираче на коначно усвајање (одлучивање), а ако га не одобри, изнеће свој став пред бираче и ако се већина њих изјасни у корист предлога ревизије скупштина ће прихватити такву одлуку и приступиће ревизији. У случају подношења редигованог текста ако се Скупштина слаже с поднетим нацртом, изнеће га пред бираче на одлучивање а ако се с њим не слаже и израдиће нацрт и поднеће га бирачима заједно с овим с којим се не слаже, на одлучивање. Бирачи се већином гласова и у већини кантона изјашњавају о прихватању једног или другог предлога и њихова одлука је коначна и њој се мора повиновати и сама Скупштина. Иако ово питање устава изричито не решавају, преовлађује гледиште да се под променом устава подједнако подразумева како његова измена и допуна тако и доношење новог устава. Тако постоје ситуације када не могу да се врше делимичне ревизије, када нису довољне и могуће измене и допуне устава, него се мора донети нови устав. То је случај са Француском и њеним уставима од 1875., 1946. и 1958. који су